

גיליון מס' 7

פרשת "ויגש"

מאמר השבוע

מאת ראש המוסדות הרה"ג יגאל כהן שליט"א

נמשך בנושא עבודת ה' בשמחה, כתב רבי חיים ויטאל ע"ה בספר שער הקדושה: "העצבות גורמת מניעת עבודת השם, ומונעת קיום המצוות, וביטול עסק התורה וכוונת התפילה, ומבטל מחשבה טובה לעבוד את השם, והוא שער התחלת גירוי הסתת היצר הרע" (שבדרך כלל כשאדם שקוע בעצבות, יצר הרע קופץ עליו לעבור עבירות), וההיפך ממנו העובד את השם בשמחה, כמו שכתוב "עבדו את השם בשמחה", מוסיף חשק רב ואהבת השם יתברך ורצון להתדבק בו. דבריו אלו פתרו לי שאלה שהיתה לי זמן רב, מדוע הבורא יתברך כל כך קוּעַס על היהודי שעובד אותו מתוך עצבות? והתשובה היא: נדמיין את הבן האהוב שלנו, שאנו משתדלים לספק לו את כל משאלותיו, ובורך השם יש לו הכל, וכל הזמן הוא מסתובב לידכם עם פנים זוּעָפּוֹת ובלתי מסופקות, הרי זו כפיות טובה, בוודאי תאמרו לעצמכם "כמה קיבל מאיתנו כל חייו, וכמה השתדלנו עבורו שירגיש בנוח בכל מקום שהלך, והוא עדיין זועף ועצוב?". כך בדיוק אומרים מלאכי השרת לפני הקדוש ברוך הוא, נתת לו בריאות, הורים וחברים, מזון, קורת גג, אישה וילדים, והיהודי לא מסופק. בליקוטי מוהר"ן לרבי נחמן מברסלב ע"ה, מאריך הרבה מאוד בשבח מעלת השמחה, ובין דבריו הרבים בעניין זה, הוא כותב (תניינא תורה עד ד"ה והכלל) "אין יאוש בעולם כלל", אין יהודי, שיש לו את האבא הגדול בהיסטוריה יכול לבוא לידי ייאוש? ועוד כתב, שאדם שזוכה לשמחה, אזי השם יתברך שומר אותו שלא יפגום בקדושתו כלל, ומחמת השמחה נפתח ליבו של האדם לעבודת בוראו. ועוד אמר לתלמידיו בזה הלשון, "אם הייתם שמחים, היה טובה גדולה לעולם", ולכן ציוה את אנשי שלומנו להיות תמיד בשמחה, כדי להשפיע שפע טובה וברכה על העולם.

מהי השמחה?
אדם שלומד נהיגה כבר זמן רב, וניגש למבחן המעשי, ויום לאחר המבחן מודיע לו המורה נהיגה שהוא עבר בהצלחה את הטסט, ניגש מיד למשרד הרישוי לקבל את רישיונו. ברגע שהנהג מקבל את הברשורה, הרי הוא מרגיש שמחה גדולה בליבו, שבאה לו כתוצאה מסיפוק, אחרי שציפה לרגע זה, והרגע הגיע, מיד מרגיש תחושת סיפוק לקבל את מה שהוא רצה, וזוהי שמחה שבלב. כך יהיה עם אדם שציפה זמן רב למצוא את בת זוגו, ולאחר שעמד ביעדים שהציב לעצמו, מתמלא הוא בשמחה, שהיא בעצם תחושת סיפוק. כך ירגיש גם יהודי שחיכה שנים רבות להיפקד בבנים או בנות, וכשהשם זיכה אותו, מתמלא הוא בתחושת סיפוק יש לי ילדים! וככל שהדבר חשוב יותר, כך תגבר הרגשת הסיפוק והשמחה.
אדם שמרגיש מסופק ממה שיש לו בחייו, הוא אדם שמח. ולעומתו, אדם שלא מרגיש מסופק מעצמו, הוא אדם עצוב, אם מסתכל על עצמו במראה, ואינו מרוצה ממה שהוא רואה, הרי שבכל פעם שיראה את עצמו במראה, ירגיש עצב קל בליבו, וכן אם אינו מרוצה מדירתו, בכל פעם שיכנס אליה, שוב יכנס העצב בליבו. יהודי שמצפה שילדיו יהיו יפים וחכמים, אם לא זכה בזה, והתאכזב, הרי שאינו מרוצה ממה שקיבל מאת השם יתברך, ובכל פעם שיראה אותם, במקום שתכנס שמחה בליבו על המתנה שקיבל בחינם מאת הבורא יתברך, שוב יכנס העצב בליבו. כך גם גבר או אישה, שהתחתנו ואינם

זמני כניסה ויציאת השבת

ת"א	י-ם	חיפה	ב"ש
16:19	15:58	16:21	16:06
17:10	17:13	17:14	17:07
17:41	17:45	17:45	17:37
כניסה:			
יציאה:			
ר"ת:			

להצלחת אברהם בן גמילה אייל בן נועה יאיר בן מזל

ניתן לתרום להפצת העלון ולהקדיש לעילוי נשמת\ לברכה\ רפואה\ הצלחה בטל: 03-8000770

הנהגות מרן רבינו עובדיה יוסף צוק"ל

סיפר הרב מוגרבי שליט"א, כשנכנסתי לישיבה אמר לי מרן בדרך המחשה משפת העולם, אתה יכול להיות "שחקן" ואתה יכול להיות "צופה" כל חיך.

אתה יכול להיות צופה כל היום להסתובב מרב לרב ורק לראות ולהנות, מנגד. אתה יכול גם לשבת וללמוד בעצמך להיות שחקן עד שיום אחד כולם יהיו צופים שלך ויסתכלו עליך, הבחירה נמצאת בידים שלך, לא משנה באיזה ישיבה אתה לומד ולא משנה שום דבר אחר חיצוני, משנה דבר אחד בלבד. ההתמדה והעמל שלך בזכותם תהיה לגדול בישראל, אם לא, תישאר למטה, צופה בלבד, באותה הזדמנות אמר לי מרן כי התמדה היא לא לשבת יום ולילה, התמדה פירושה לנצל כל רגע פנוי ללמוד תורה, בתוך דיבורו גילה לי מרן זה שנים שאני מסתובב מעיר לעיר למסירת דברי תורה לעם ישראל בנסיעותיי מחוץ לעיר וממקום למקום הספקתי לסיים חמש פעמים את הש"ס עם ראשונים רק מהנסיעות מכנס לכנס, כידוע בצעירותו היו ימים שבהם היה יושב ללמוד לאור הלבנה, היו ימים גשומים שבהם הוא היה מאחר לחדרו שבפנמיה היו נועלים את החדר והוא היה נשאר בחורף ללמוד בחוץ, מרן סיפר שבאחד הלילות הוא התכסה במזרונים כדי להתגונן מהקור ומהדלף שזלג מהתקרה עד שבאותו לילה החליף חמישה מזרונים שהיו ספוגים במים, באותה רטיבות ואותה עניות ישב בקור הירושלמי ולמד תורה, לא היה רגע פנוי אצלו כל כולו תורה והתמדה. **שבת שלום**

שאלות ותשובות ממורנו הרה"ג יגאל כהן שליט"א

שאלה: האם מותר לומר למישהו בחנות, שהמוצר בחנות אחרת זול יותר, והאם יש הבדל אם זה בחנות או מחוצה לה?
תשובה: נראה שמותר לומר שאפשר להשיג המוצר במחיר זול יותר, משום השבת אבידה.

שאלה: האם מותר לקחת מהמכולה של "מחזור בקבוקים" בקבוקים ריקים? והאם מותר לזרוק בקבוק לפח האשפה או שזה "בל תשחית"?

תשובה: נראה שמותר לקחת, שהרי חצרו של אדם קונה רק אם היא חצר המשתמרת, ובמכולה הרי אינה משתמרת. ומותר לזרוק הבקבוקים לפח, שהרי אינו מאכל, ולא עץ פרי מאכל, וטוב וכדאי שיזרוק למיכל המיועד.

שאלה: האם מותר לתלוש מודעה מלוח המודעות? או לחתוך חתיכת דף ממודעה בלוח המודעות?

תשובה: אסור לתלוש שום מודעה שלא עבר זמנה, שהרי הוא מזיק את בעל המודעה, אלא אם כן תלה המודעה על גבי חצר פרטית שלו, שאזי מותר להורידה. ואסור לחתוך חתיכה מהמודעה שהרי אינה נראית יפה כבתחילה.

שאלה: אדם שהתארח במלון ונשארו שקיות קפה, שמפו, עוגיות וכדו' שהמלון שם בחדר לנוחיות המתארחים האם מותר לקחת אותם בעזיבת החדר?

תשובה: מותר לקחת, שכן בידוע שהבעלים שמים הקפה על מנת שיאכלו או יקחו.

שאלה א': שכרתי רכב מחברת השכרה, ונגרם נזק קטן בפח הרכב. וחברת ההשכרה לא הבחינה בכך. האם אני צריך להודיע להם?

תשובה: חייב להודיע על הנזק, אם הבעלים יהודי.

שאלה ב': שכרתי רכב מחברת השכרה, ונגרם נזק שבדרך כלל לוקחים עליו 4,000 ₪, ואם אני אתקן את זה בלי להודיע להם זה יעלה לי 500 ₪. האם מותר לי לתקן לבד?

תשובה: אם בחוזה השכירות מופיע תנאי שאין רשות לשוכר לתקן את הרכב שלא ברשות, הרי זה אסור. ואם אין תנאי שכזה, יכול לתקן המצב לקדמותו ולהחזיר.

אקטואליה בפרשה

מאת הרב אליהו עמר שליט"א

במיסי בני". הרי ביטול החוק יגרור ביטול חוק מיסי העם שהוא נזק כלכלי עצום. וכך ישאר תמיד המאזן בין חירות בני" ובין מיסי העם המצרי. כעת נבין לעומק למה פרעה היה נבוך בנוגע לשיעבוד בני". עכ"כ שהיה צריך לשעבדם בדרך של התחכמות. לאור הדברים הנ"ל הדבר מובן, פרעה חשש לבטל את החוק, ובאותה מידה רצה לשעבד את ישראל. ובסוף נמצא הפתרון: פרעה פיתה את בני" לצאת לעבודה מרצונם!!! ובכך בני" הוציא עצמם במו ידיהם ממצב כוהנים למצב עם הפועלים רק בשביל הדמיונות שירווחו עוד כמה מטבעות זהב... היחידים שזכו בחירות 210 שנים היו בני לוי שהמשיכו לעסוק בתורה ולא התפתו להצעותיו של פרעה ובכך נותרו עם החוק המקורי אותו חקק יוסף בחוכמתו. פרעה המודרני מציע לאדם קשת צבעונית של דמיונות שהמכנה המשותף שלהם "אדם המכור ליצרי".

אם ניקח כדוגמא את המכשירים הסלולאריים כמה נזקים הם גורמים.

• פגיעה אנושה בתא המשפחתי, ושלוש הבית.

• חוסר תקשורת!!!! כל אחד מתבודד עם המכשיר שלו.

• שחיקת סף הרגש – ע"י דיווחים ברשת שאין עליהם כל צנזורה.

בן חורין אמיתי זו העמל בתורה שם יש חרות הנפש ממכבלי החומר.

ובפרשנותו מתגלה חידוש נוסף שגם בחיי החומר אדם שעוסק בתורה חי טוב יותר. שבת שלום

וכבר אמרו חז"ל: "רבי נחוניא בן הקנה אומר כל המקבל עליו עול תורה, מעבירין ממנו עול מלכות ועול דרך ארץ, וכל הפורק ממנו עול תורה נותנין עליו עול מלכות ועול דרך ארץ".

האושר והדמיון.

התרבות העולמית היום מציעה חופש, דרור, פורקן יצרים, מילוי התאוות והדמיונות.

היהדות לעומת זאת מצביה שורת הגבלות לחיי החומר, ואדרבה נותנת את היהודי תחת "עול תורה". ולמרות זאת אמרו חז"ל "אין לך בן חורין אלא ההוגה בתורה". כיצד?

בסיומה של הפרשה, מתארת התורה את חוק הכהנים וחוק החומש, אותו חקק יוסף במצרים. עיקרון החוק אומר: כל תוצר היבול של המצרים יש לתת 20% לפרעה. למעט כוהני הדת של מצרים שזוכים לשורת הטבות ואינם מחויבים לחוק זה. ובמה זכו לחסד מיוסף הצדיק? מסתבר שיוסף הצדיק חש הכרת הטוב כלפיהם כאשר 20 שנה קודם לאירוע זה הצילוהו כוהני מצרים ממוות בטוח. היה זה כאשר אשת פוטיפר העלילה עליו שבא לצחק בה. והיה בידה ראייה – הבגד שיוסף הניח אצלה. פוטיפר לקח את הבגד לכוהני מצרים ע"מ שיבדקוהו האם יש בו ראיות מפלילות. ולאחר בדיקה הודיעו לפוטיפר שאשתו משקרת. ובכך גילו את האמת ויוסף ניצל ממוות. כעת בזמן הרעב ראה יוסף צורך לגמול להם טובה תחת טובה.

אך מסתבר שליוסף הצדיק הייתה כאן כוונה פנימית יותר.

מי היו כוהני מצרים?

האלוהים המצרי היה הצאן ורועי צאן הם הכוהנים!!!

אחיו של יוסף היו רועי צאן. כך שאפשר לשייכם למעמד הכוהנים שאינם כפופים לפרעה ולמערכת המיסים. ובכך הצליח יוסף בחוכמתו גם לשלם טובה לכוהני מצרים וגם להטיב עם אחיו. אך יש כאן חוכמה נוספת עמוקה יותר. ע"מ שפרעה לא יוכל לבטל את חוק הכוהנים בעתיד כרך יוסף את חוק החומש של מיסי העם, עם חוק ההטבות של הכהנים. כך שאם יחשוק פרעה

לאשת חיל

שנטמיע זאת בליבנו יהיה לכולנו קל יותר להתמודד, קל יותר להודות על הדברים הקטנים שבחיים. על היומיום השגרת. במרוץ החיים ניתן לשכוח שיש מנהל, שהאבא הרחמן שמנהל את כל העולם שאין עשב שגדל אם לא מלאך מכהו ואומר לו "גדל", ואין טיפת גשם הנוגעת בחברתה. ה' שמנהיג את העולם בדיוקנות מוחלטת מנתב גם אותנו באהבה עצומה ובחום אבהי. השמחה מאוד עיקרית וחשובה בעבודת האשה, צריך להתחזק בשמחה דווקא על ידי האמונה שיש דואג ומסדר כל פרט ופרט בהשגחה מדויקת. הרבה יותר קל להיות שמחה, רגועה ומודה. מאוד חשוב לחפש מה טוב ב', כל אחת תאמר לעצמה את החיובי בה, תגדיל את המידות והמעשים הטובים שבה מתוך ענווה כמוכן שהכל מאת ה' ובלעדיו אין כלום. דרך זו מלמדת אותנו להסתכל כלפי כל העולם דרך חצי הכוס המלאה ולא חלילה להפך. כך נוכל לראות את מעשיו הטובים של הבעל או הילדים ולא רק את מעשיהם הפחות נעימים. נוכל להתמקד בעין טובה על עצמנו ומיד זה משפיע על כל הסובבים אותנו. גם באדם עם הרבה חסרונות תמיד ניתן למצוא את הטוב – אם רק רוצים. גם בסיטואציה שנראית שחורה ניתן תמיד למצוא את הנקודה הלבנה שיכולה דווקא להאיר על כל החושך.. להגדיל עם זוכיות מגדלת את החיובי בנו, בזולת ובכל מצב. להשתדל תמיד לדון לכף זכות את האחר, שכן גם אם עשה מעשה לא טוב ברגע שבאופן תמידי נתרגל להסתכל על תכונותיו החיוביות אזי גם שיטעה נדון אותו לזכות ולא לחובה ובכך נזכה לשלום בבית ולשמחה תמידית.. אכ"ר ! **שבת שלום**

"כל עוד הנר דולק אפשר לתקן" – כל עוד ה' מחיה אותנו סימן שיש לנו תפקיד חשוב בעולם. שבלעדינו העולם לא יוכל להתקיים. התפקיד של כל אחת הוא ייחודי ומנהלי, השכנה לא יכולה לעשות את התפקיד שלי בעולם. המעלה הגדולה היא לשמוח בתפקיד, לשמוח בשליחות שה' נתן לי. גם אם לעיתים נראה כי התפקיד הזה "גדול עליי" או הניסיונות האלה בטעות הגיעו אליי – חייבים לזכור כי הכול מדויק ומדוקדק. אין טעויות לאבא שבשמיים, כל אחת עם החבילה המדויקת בעבורה. ויותר מכך – זה הכי טוב עבורך ! בורא כל העולם מחיה כל אחת לתפקיד המיוחד שלה בעולם ונותן את הכלים והעוזרים המיוחדים לכך מתוך אהבה אינסופית ולכן כל הקשיים והניסיונות הם רק לטובה ומקברים לתכלית. תמיד נזכור שאם היה מקום לשפר ה' הוא הראשון שהיה עושה זאת, הקב"ה נותן לנו את הטוב ביותר עבורנו ואם היה משהו טוב יותר – זה היה קורה. אין מישוהו שחפץ בטובתנו יותר מאבא שלנו ! אם נקבל טפיחה גסה על השכם באוטובוס ונסתובב בעצבים ובהרגשה של "מי זה שהעז לתת לי מכה?" ופתאום נראה שזה אבא שלנו או חבר ילדות קרוב, מיד ארשת הפנים תשתנה וחיוך יעלה על השפתיים גם אם זה כאב. כי סטירה מאוהב גם אם היא כואבת יודעים שזה מאהבה ! כך נסתכל לבורא עולם ונאמר שאני יודעים שהכול לטובתנו, לא רק בסטירות. ה' כל כך אוהב אותנו ואומר ללב שלנו לפעום רגע רגע זה סימן שיש לנו כוחות שלנו חשיבות כה גדולה ומנהל אותנו מתוך אהבה אמיתית שלא ניתן לתאר במילים. הבעל שלי הוא הכי טוב בשבילי, הילדים שלי הם הכי טובים עבורי וגם הניסיונות והמהמורות בחיים הם התפאורה הטובה והיפה ביותר עבורי בדיוק. ברגע

פנינים מהפרשה

ויגש אליי יהודה (מד-יח)

בעצם מה טענות היו לו עכשיו ליהודה הלא הוא עצמו הוציא את הפסוק "הננו עבדים לאדוני גם אנחנו גם אשר נמצא הגביע בידו" ועתה כאשר הקל יוסף על הפסוק הזה ואמר "האיש אשר נמצא הגביע בידו הוא יהיה לי עבד ואתם עלו לשלום אל איביכם" נמלך פתאום להתנגד לכך? אלא בתחילה היה יהודה סבור כי עתה הגיע שעתם להיענש על חטא מכירת יוסף והואיל והם מכרו את יוסף לעבד הריהם נלקחים עתה כולם לעבדים לפיכך אמר מה נדבר ומה נצטדק האלקים מצא את עוון עבדך, כלומר עוון מכירת יוסף, אבל משראה שהוא משחרר את כולם דווקא את בנימין עוצר להיות לו לעבד נוכח לדעת שאין זה עונש על מכירת יוסף שהרי בנימין לא השתתף כלל במכירה זו, אם כן זו סתם עלילת שוא, מיד יצא כנגדו בדברים קשים.

והיה כראותו כי אין הנער נזמ (מד-לא)

יתכן כי באם נספר לו את האמת לאמיתה שבנימין עשה מעשה גניבה יתגבר אבא על עצמו ויסיים לכך שראוי הוא לעונשו לפי שאבא הוא צדיק גדול ואיש אמת, אולם לא תהיה לנו בכלל האפשרות לספר לו את הדבר הזה כי לכשיראה אותנו חוזרים בלי בנימין והיה כראותו כי אין הנער מיד יגוע מחמת הצער בטרם יהא סיפק בידנו לספר לו את סיבת הדבר.

כי פי המדבר אליכם (מה-יב)

אומר רש"י, "בלשון הקודש", מקשה הרמב"ן מה סימן יש בזה אם מלך השולט בהרבה שפות יודע גם את שפת העבריים? ברם לכאורה קשה מדוע לא הכירו האחים את יוסף ב"טביעת עינא דקלא" בצליל קולו שהרי מצינו שאפילו לגבי איסורים סומכים על "טביעת עינא דקלא" אלא שבאמת אין זו קושיא כלל וכלל לפי ש"טביעת עינא דקלא" יפה רק כאשר הלה מדבר בשפתו הקודמת, ואילו כאשר מדבר בשפה אחרת בעלת ניב וצליל שונים אי אפשר להכירו, לפיכך לא הכירוהו האחים בצליל קולו משום שהעולם לא שמעו את קולו בלשון מצרית כי אם רק בלשון הקודש, אמר להם יוסף "כי פי המדבר אליכם" בלשון הקודש ואם מדבר אני בלשון הקודש עליכם להכירני לפי "טביעת עינא דקלא".

שבת שלום

סיפור לשבת

שאר יושבים בזה העיר כי אם או אנו או היהודים", ולא היה יודע המלך מה לעשות, וללא ברירה החליט המלך לגרש את היהודים. היהודים שמעו זאת ומיד הלכו אל שני הת"ח אהובי המלך שיתחננו למלך להשיב הרעה, ולא רצו החסידים ללכת, לפני שיתפללו מנחה, אך הקהל לא הסכימו וטענו שזו מצוה חשובה יותר. ואכן הלך האחד אל המלך להתחנן אליו, מיד כשהחל לדבר עם המלך נכנס אחד הכמרים והחל לשוחח עם המלך. בראות החסיד זאת הלך לקרן זווית להספיק להתפלל מנחה. הכומר בשיחתו עם המלך אמר למלך, "הכנתי לך תפילה ארוכה כדי שתצליח בכל אשר תפנה אך בתנאי שיענו כל היושבים כאן אמן", ומיד החל להקריא את התפילה. כל היושבים ענו אמן בקול גדול, אך החסיד בעודו מתפלל מנחה לא ענה עימהם. עמד הכומר על רגליו ואמר שהיהודי שונא המלך, ועמד להתפלל כדי שלא יענה אמן ותתבטל התפילה. המלך נתמלא חימה על הת"ח וציוו שיחתכו את ראשו וכך היה.

כשראה חבירו הת"ח השני מה שנעשה לו עשה כמה תעניות ועמד בתפילה לידע על מה נתחייב חבירו כך, ובאמת חברו ההרוג בא לו בחלום ואמר לו "לתמיחתך מדוע ארע לי כך, הוא מפני שפעם אחת היינו מסובין בסעודה והיה עמנו קטן וביקר ולא עניתי אחריו אמן".

ואז אמר רבי אברהם ל"לבוש", תדע לך שנתפחדתי עליך מן העונש, ואמרת, מוטב שתקבל החרם הזה מאשר שתמות מיתה משונה. הודו לו בעל ה"לבוש" ואמר נענית לך מחול לי. רבי אברהם התיר לו את החרם והלך ה"לבוש" לביתו ונתקבל להיות רבה של פראג.

שנזכה לגאולה שלימה אמן. **שבת שלום.**

הרב מרדכי יפה, בעל מחבר ה"לבוש". ת"ח מופלג, שהיה דר בכפר אחד סמוך לפראג והיה שמו הולך לפניו בכל מדינות אשכנז. כשנפטר רבה של פראג, מיד שלחו שליחים לרבי מרדכי יפה שיסכים להיות רבה של פראג. אך הרב השיב להם כי עדיין חסרה לו חכמת העיבור, [עיבור החודשים] ושימתינו לו זמן מה עד שילמד אותה. באותו זמן היה חכם גדול רבי אברהם אבוהב, רבה של ונציה, אשר ידע חכמה זו. והלך הרב ה"לבוש" אליו ללמוד חכמה זו. בהגיעו לוונציה, יצאו כל הקהל להקביל פניו וגם רבי אברהם אבוהב יצא לקראתו. כשהסביר ה"לבוש" לרבי אברהם מטרות בואו, הסכים ללמוד עמו, ולאחר חודש אחד בלבד אשר למדו יחד סיים ללמוד חכמה זו. פעם אחת כשישב כל גדולי העיר בסעודה גדולה, בנו הקטן של רבי אברהם לקח פרי מעל השולחן וברך עליו ברכת הנהנין בקול רם, כל המסובין ענו אמן ובעל ה"לבוש" לא ענה אמן. בראות רבי אברהם דבר זה, קם ממקומו והכריז מול כולם שהרב ה"לבוש" בחרם.

ה"לבוש" קיבל על עצמו את החרם, חלץ מנעליו וישב שלושה ימים, אח"כ שלח אל רבי אברהם שיאמר לו על מה החרים? ואמר לו שהוא משום שלא ענה אמן אחר ברכת בנו. השיב לו ה"לבוש" שזו אמת שכן היה, אבל טעמו ונימוקו עמו שהרי כך פסק בספר ה"לבוש" שלא לענות "אמן" אחר ברכת קטן שלא הגיע לחינוך. אמר לו רבי אברהם "חזור בך ואספר לך מעשה". שני ת"ח שהיו אוהבים זה את זה והיו אוהבים למלך, ואחד מהם אף היה מקורב למלך מאוד. בכל יום היה האחד הולך אצל המלך לעשות מלאכתו, והשני יושב ולומד, וכך חוזרים חלילה. פעמים רבות העלילו הכמרים על היהודים למלך לגרשם והמלך לא רצה לעשות להם שום דבר, והיה מפר עצתם בשביל אותו ת"ח. עד שפעם אחת נכנסו הכמרים למלך ואמרו לו "תדע לך

בשבח והלל להשם יתברך שמחים אנו להודיע כי יצא לאור הספר

"יגל ליבי בישועתך"

מאת הרב יגאל כהן שליט"א

**בנושאים אמונה וביטחון,
שמחה בעבודת השם
שלווה, סבלנות, וקנאה.**

איך אפשר להיות מאושר?
מהי אמונה?
איך אפשר לדעת שיש בורא לעולם?
מהו הבוטח בהשם?
איך אפשר להיות בוטח בהשם?
למה באים משברים?
הכל לטובה?
מחפשים ישועה?
מהי ענוה אמיתית?
הדרך להגיע לענוה!
הבטחה לעשירות!
סבלנות
איך אפשר להגיע לשלוות נפש?
למה חייבים להיות בשמחה?

**תשובות לשאלות
אלו יתבארו בספר זה**

**ניתן להשיג את הספר בטל: 03-8000770
או בבית המדרש "ביע אומר" רח' עזיאל 41 ב"ב
ובחנויות הספרים המובחרות**